

Základní charakteristiky hry/techniky a možnosti jejího využití v primární prevenci

Název: *Jak se mi dařilo v tomto týdnu*

Cíl: *Naučit děti objektivnímu sebehodnocení dříve, než přijde období, kdy narazí na své dovednostní limity.*

Časová náročnost: *3 minuty na jedno dítě.*

Od kolika let je aplikace vhodná: *od 3 let.*

Instrukce k realizaci: *V rámci povídání o uplynulém týdnu, třeba na třídnické hodině „Doma ve třídě“, můžete dětem nabídnout, zda mají zájem si popovídat o tom, co se jim dařilo a co nikoliv. Sednou si doprostřed třídy na připravenou židličku. Ostatní děti říkají vždy jednu věc, která se jim podařila, a jednu, která nikoliv. Vždy na střídačku. Není možné začít nejdříve s jednou a potom s druhou kategorií zpětných vazeb. U informací o tom, co se dítěti nepodařilo, je dobré mu dát doporučení a projevit víru, že se během dalšího týdne v tomlepší a potom bude třídou za zlepšení pochválen.*

Varianta pro děti s nízkou schopností psát: *Stejná jako instrukce.*

Následná práce se skupinou: *Je vhodné začít v první třídě. Cílem techniky je naučit děti objektivně nahlížet na své dovednosti, umět přijmout pozitiva i negativa svého chování, naučit se, že se dá s tím, co mi nejde, většinou něco dělat. S touto technikou souvisí i práce se sebou samotným v čase. Předpokládá, že se pedagožka k tématu a k danému dítěti vrátí za týden a podpoří jej. Tato technika kompenzuje přístup, kdy jsou děti v první a druhé třídě jen pozitivně podporovány a posléze, když narazí na své intelektové nebo dovednostní limity, tak se s tím obtížně vyrovnávají.*

Případná rizika spojená s aplikací: *Hrozí, že děti začnou neoblíbenému dítěti říkat jen negativní zpětné vazby, proto je třeba, aby pedagog tuto okolnost hlídal, zásadně vždy každé dítě řeklo obě dvě polohy, co se dařilo, co nikoliv. Při kritice je pedagog dítěti oporou a projeví důvěru ve změnu k lepšímu.*

Poznámky realizátora:

Vlastní prožitek hry/techniky: